

possunt, secundum verisimile, vel necessarium. Nam historicus, & poeta, non eo quod aut cum metro dicant, aut sine metro, inter se differunt. Liceret enim, quæ Herodoti in metris ponere, & nihilominus esset historia quædam cum metro, quam sine metris, sed in hoc est differentia, quod vnus quidem facta dicit: alter vero qualia fieri debent. Quamobrem & res magis philosophica, & melior poësis est, quam historia. Nam poësis magis vniuersalia: historia magis singularia dicit. Est autem vniuersale, cum exponitur, quemadmodum tali talia contingat dicere, aut facere secundum verisimile, aut necessarium, id quod spectat poësis, nomina imponens. Singulare verò, quid Alcibiades fecerit, aut passus sit. Ac in Comædia quidem iam hoc manifestum factum est. Nam cum constituerint fabulam per verisimilia, sic quælibet nomina imponunt, & non vt Iambici circa aliquem singularem faciunt. In Tragædia autem factis nominibus hærent. Causa verò est, quod persuasibile esse possibile. Ac non facta quidem non credimus esse possible. Facta verò manifestum est possibile esse. non enim facta essent, si impossibilia essent. Nec tamen non in aliquibus Tragædiis, vnum, aut duo sunt ex notis nominibus, alia verò ficta. In quibusdam autem nullum, vt in Agathonis flore, similiter enim in hoc & res, & nomina ficta sunt: & nihilominus delectant. Quare non omnino querendum est, vt traditis fabulis, in quibus Tragædiæ versantur, hæreamus. nam est ridiculum hoc querere: quoniam & nota paucis nota sunt, & tamen delectant omnes. Manifestum igitur ex his, poëtam esse oportere magis fabularum effectorem, quam metrorum, quatenus poëta secundum imitationem est: imitatur autem actiones. Quamuis igitur contigerit facta pangere, nihilominus poeta est. Factorum enim nonnulla nihil prohibet talia esse qualia verisimile est fieri, & possible esse, secundum quod ille ipsorum poëta est. Simplicium autem fabularum, & actionum Episodiarum sunt pessimæ. Dico Episodiam fabulam, in qua Episodia post altera esse neque verisimile, neque necesse est. Ac tales efficiuntur à malis quidem poëtis propter ipsos: à bonis verò propter histriones. Certamina enim facientes, & supra facultatem fabulam extendentes

A τὰ κτ' τὸ εἰκός, ἢ τὸ ἀναγκάσιον. ὁ γὰρ ἰσοπέδικος καὶ ὁ ποιητής, οὐ τῶν ἡμιμέτρων λέγειν ἢ ἀμετρεῖα διαφέρεισιν· εἴη γὰρ αὐτὰ Ἡρόδοτος εἰς μέτρα πεδνέαι, καὶ οὐδὲν ἦπρον αὐτῶν ἰσοπέδια πρὸς μέτρον, ἢ αἴτιον μέτρον· διὸ ταύτην διαφέρει, τῶν τὸν μῦθον τὰ γλυκύμετρα λέγειν, ἢ ὅσα ἀπὸ γλυκύτου. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ ἀπουδαμώτερον ποιήσιν ἰσοπέδιον ὄντι. ἢ μὴ γὰρ πλείους μάλλον τὰ κατὰ τὸν μῦθον, ἢ ἰσοπέδια τὰ κατὰ τὸν ἔκαστον λέγειν, ἐστὶ γὰρ κατὰ τὸν μῦθον, τῶν ποίω τὰ ποίᾳ συμβαίνει λέγειν, ἢ περὶ τὴν κτ' τὸ εἰκός, ἢ τὸ ἀναγκάσιον, οὐ σοφίζονται ἢ ποιήσιν ὀνόματα ὀππότε ἄλλοι τὰ ἢ κατὰ τὸν ἔκαστον, τὴν Ἀλκιβιάδους ἔκαστος, ἢ τὴν ἔπαυτον. ὅτι μὴ οὐ τῆς κωμωδίας ἢ δὴ πᾶσι δὴλον γέροντες συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διαφέρει εἰκότων, οὕτως τὰ τυγχόντα ὀνόματα ὀππότε αὐτῶν, καὶ οὐχ ἄλλοι εἰς ἱαμποποιῶν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν ἔκαστον ποιούσιν. ὅτι ἢ τῆς τραγωδίας ἢ τῶν γλυκύμετρων ὀνομαζόμενα αἰτέρονται, αὐτῶν δ' ὅτι περὶ αὐτῶν ὄντι τὸ δυνατὸν τὰ μὴ οὐ μὴ γλυκύμετρα, οὐ τῶν περὶ ὄνομα ἐπὶ δυνατὰ τὰ ἢ γλυκύμετρα, φανερόν ὅτι δυνατὰ οὐ γὰρ ἀπὸ γλυκύτου εἰ μὴ ἀδυνατὰ. οὐ μὴ δὴ καὶ ἐν ταῖς τραγωδίαις, ἐνταῦθα μὴ ἐν ἢ

D ὄνομα γὰρ γνωρίζον ὄντι ὀνομαζόμενα, τὰ ἢ δὴ αὐτῶν περὶ ποιητῶν ἐν ἐνταῦθα ἢ οὐδὲν ὄντι ἐν τῶν Ἀγαθωνος ἀπὸ τῶν ὀνομαζόμενα γὰρ ἐν ταύτῃ τὰ τε κωμωδία καὶ τὰ ὀνόματα πεποιήται, καὶ οὐδὲν ἢ πᾶσι διαφραίνει. ὡς οὐ πᾶσι τῶν ζήτησιον τῶν παρεκδοχῶν μῦθων, ἀπὸ οὐ αἰ βραβωδία εἶναι, αἰτέρονται. καὶ γὰρ γλοῦσι πᾶσι ζητεῖν, ἐπεὶ καὶ τὰ γνωρίζον ὀνομαζόμενα ὄντι.

E εἰμα ὄντι, ἀλλ' ὄνομα διαφραίνει πᾶσι. δὴλον οὐ μὴ ἐκ ταύτων ὅτι τὸν ποιητῶν μάλλον ἢ μῦθον ἢ δὴ ποιητῶν, ἢ τῶν μέτρων, ὅσοι ποιητῶν κτ' τῶν μέτρων ὄντι. μιμητῶν ἢ τῶν περὶ τῶν καὶ ἄλλοι συμβαίνει γλυκύμετρα ποιῶν, οὐδὲν ἢ πᾶσι ποιητῶν ὄντι. ἢ γὰρ γλυκύμετρων, ἢ ναὶ οὐδὲν κωλύει τοιαύτα ἢ, ὅσα αὐτῶν εἰκός· γλυκύμετρα καὶ δυνατὰ γλυκύμετρα ὄντι ὅτι ἐκείνος αὐτῶν ποιητῶν ὄντι. ἢ ἢ ἄλλοι μῦθων καὶ περὶ τῶν, αἰ ἐπιστοδία εἰς χεῖρας κλέων δὴ ἐπιστοδία δὴ μῦθων, ἐν ἢ τὰ ἐπιστοδία μετ' ἀλλοῦ οὐτ' εἰκός, οὐτ' ἀναγκάσιον. πᾶσι τῶν ἢ ποιούσιν, ἐπὶ μὴ ἢ φαύλων ποιητῶν, δι' αὐτοῖς ἢ τῶν ἀγαθῶν, δια

τῶν ἰσοπεδικῶν ἀγρίσματα γὰρ ποιούσιν, καὶ παρεκ τῶν δυνατῶν παρεκτείναντες μῦθον, ποικίλονται